

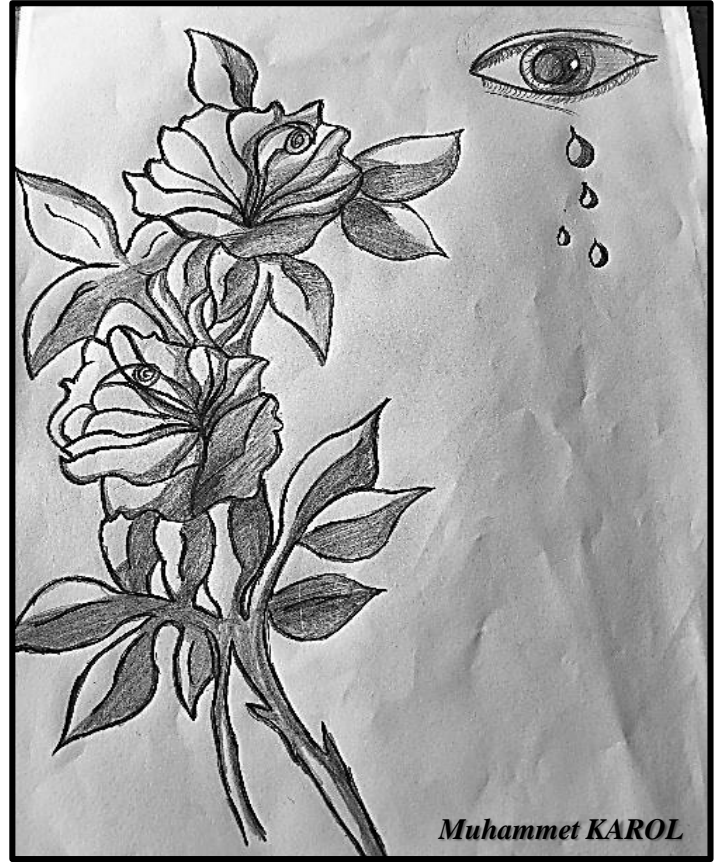
A T Ö L Y E

KÜLTÜR - SANAT - EDEBİYAT

Enes Erdem KAYMAKÇI ÇIKMAZ SOKAK

Geceleri karanlık olduğu için mi korkarız yoksa yalnız kaldığımız için mi? İnsan öyle bir varlıktır ki ne yapacağını, nasıl hareket edeceğini ve en önemlisi de duygularını kullanmayı beceremiyor olabilir mi? Saniyeler içinde bile gülerken ağlayarak, ağlarken ise gülerken değişim gösterebiliyoruz. Bunun nedeni ne olabilir? Bazen kitap okumak isteriz sadece, kitabın kapağını açtığımız an aklımıza bin bir türlü soru veya fikir üşüşür birden. Neden acaba? Mesela çok güzel bir olay oldu ve çok mutluyuz. Mutluluğumuz en fazla kaç dakika sürüyor? Cevap vereyim üç veya dört dakika kadar. Peki daha uzun bir süre mutlu olmak için neler yapabiliriz? Mesela sevdiğimizle daha uzun vakit geçirebiliriz. Veya hobilerimize daha uzun süreler ayırabiliriz. Evet, bizleri mutlu edebilecek her şeye, mesela spor yapmaya, sevdiğimiz müzikleri dinlemeye veya birçok şeye hayatımızda yer verebiliriz ama mutluyuzsa mutluluğa ama sadece mutluluğa veya hayatımızı güzelleştiren her ne ise ona, o an odaklanmayı bilmiyoruz. Her duyguyu bir arada yaşamak gibi bir kabiliyetimiz mi yoksa yaşama beceriksizliğimiz mi var bilmiyorum. Açıkçası korku da böyle, yani ne karanlık olduğu için ne de yalnız kaldığı için korkar insan. Duygularını kontrol edemediği için korkar. Sadece gece karanlık olduğu için veya yalnız kalmaktan korktuğu için bu bahanelerin arkasına sığınır.

Bu yazıda kendimi anlatıyorum aslında sizlere. Eskiden beri yaptığım bir şey duygularımı birbirine karıştırmak. Belki de aile büyüklerimizin hatasıdır bu. Evet, evet onların hatası bu. Çok istediğimiz bir oyuncak almazlardı çocukken. Ta ki ağlayana kadar... Aslında ağlayarak aldığımız bu oyuncak normal bir şekilde istediğimizde alsalardı ya da neden almadıklarının izahını anlayabileceğimiz şekilde yapsalardı mutlu olmanın çok da zor bir şey olmadığını anlayacaktık. İşte çocukluktan itibaren öğrendiğimiz bir duygu oldu bu böylece. "Mutlu olmak için midir ağlamak, mutsuz olduğumuz için midir ağlamak?" Karıştırır olduk ha bire. Bizlerin en büyük duygu değişimi ve çıkmaza girmesi o alınmayan oyuncakla oldu ne yazık ki.

Muhammet KAROL

Mutluluk ile ağlamak kelimelerinin birbirinden çok uzak anlamlar içerdiğini bilmeden büyüdük böylece. Şimdi bildiğim şudur ki bu yanlış anne babalar da normalmiş gibi görüyor. Bu yüzden duygu ve kafa karışıklığına düşmüş nesiller hiç tükenmeyecek ne yazık ki.

Osman BİLİCİ AKIP GİDEN NEHİR

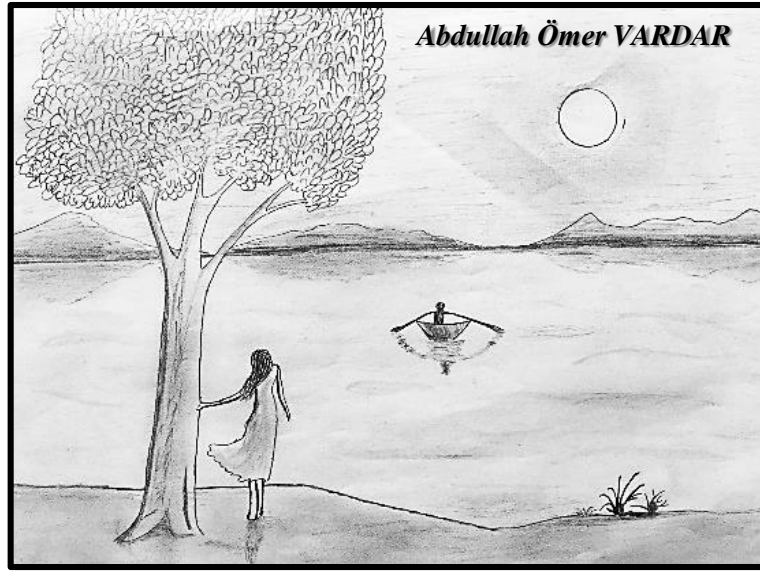
Özledim. Küçükken kapının önünde arkadaşlarım ile oynamayı, akşam ezanı okunduğunda eve koşarak gitmeyi, okula 25 kuruş götürüp de ne alacağımın tembihlendiği zamanları özledim. Ama özellikle anne babam eve gelirken onları kapı eşiğinde ilk gördüğümde: "Anneee, baba!" diye bağırma özledim. Onların yüzündeki o tebessümü, o dertlerin bir saniyeliğine bile uçup gidişini çok özledim. Çok özledim. O günleri, o anıları çok özledim. Annemin yorgun bir şekilde eve gelişini, benim ona sınıksı sarılışlarımı, şefkatini, öpüşlerini, kokusunu.... Çok ama çok özledim.

Önceden annem benim yanıma gelirken şimdi ben onun yanına gidiyorum. Önceden o bana: "Canım, canım, canım.... Geldim işte!" derken şimdi ben o soğuk mezarının başında: "Geldim işte canım annem!" diyorum. Mutlaka gözlerimden bir damla yaş süzülüyor, süzülüyor da içimin yangını bir türlü sönmüyor.

Annelerin değeri aniden kaybedince anlaşılır mı. Halbuki beşinci sınıfa gidiyordum. Daha neyin ne olduğunu anlamazken bir anda kendimi annesizliğin çaresizliğinde buldum. Ve o günden itibaren değişmeye başladım. Kimselerle konuşmaz oldum. Hiç kimseyle bir şey yapmak istemiyordum. Arkadaşlarım sağ olsunlar tutuverdiler elimden, çıkardılar o çaresiz yokluktan. Artık dışarı çıkmaya ve hayatın devam ettiğine ikna olmuştum. Küçüktüm daha. Mahalle maçları yapardık o zamanlar, arkadaşım düşüp dizini kanattığında hemen "anne" diye ağlardı. Çok üzülürdüm, bilmezdi. Unutturdu hayat bana "anneee" diye ağlamaları erkenden. Şimdi haftada üç dört defa ziyaret ediyorum annemin mezarını. Ve kabulleniyorum artık bu sonsuz yokluğu. Ben değişiyorum ve değişmeye de devam ediyorum fiziken ve ruhen...

Rahman BAYRAK TÜTSÜ

Buhara bir vakitti sevmek...
Tütsüye bulanmış bir hikayeydi arda kalan ve
İçimde düşlediğim ne varsa hayalle gerçek arasında,
Koyduğum nokta belki son,
Belki de bir bilinmeze,
Demir alan bir geminin geçişi,
Ama belli değil ki akıbeti.
Belli değil yaklaşmakta olan fırtınanın sesi.
Korkutur beni içten içe bu sevgi,
Söylersem sevdiğimi,
Kalan umudum da yitip gider,
Ya da
Toprağa düşen bir tohum tanesi gibi filiz verir mi?

Abdullah Ömer VARDAR

Abdullah Ömer VARDAR ISSIZ TOPRAKLARDA

Bir zamanlar insanların ayak basmaktan korktuğu, iki mevsim sıcaktan kavrulmuş, iki mevsim de soğuktan verilen nefesin donduğu kurak mı kurak, uçsuz bucaksız topraklar varmış. O zamanların İspanya kralının oğlu bu topraklara gitme kararı almış ve bir müddet sonra da velihtan haber alınamaz olmuş. Kral, velihtanın bu topraklara gidip, kaybolduğunu öğrenince helak olmuş, hastalanmış. Hemen haberler salıverilmiş. Kralın oğlunu bulmak için bu topraklara gidecek olana on sandık dolusu altın ve ömür boyu sefa sürecek bir hayat vaat edilmiş. Hiç kimse bu zorlu yolculuğu göze alamamış başlarda. Ta ki haber sokaklarda yaşayan iki sefil kardeşe ulaşana kadar. Bu iki kardeş orada az kalacaklarını düşünerek yanlarına tüfek ve az miktarda erzak ve kızaklarını da alıp şan, şöhret ve para için aslında mutlu ve güvenli hayatlarından vazgeçip yola çıkmışlar ama düşündükleri gibi olmamış bu zorlu yolculuk. Günler süren yorucu ve zorlu yürüyüşlerden sonra iki kardeş nihayet izini sürdükleri velihtanın bulunduğunu düşündükleri ormana varmışlar. Soğuk topraklarda ilerlerken küçük kardeş Scoot, ağabeyi Negan'a dinlenmek istediğini söyleyecekken ikisi de gördükleri karşısında birdenbire irkilip durmuş ve birbirlerine şok olmuş bir şekilde bakmışlar. Uçsuz bucaksız karla kaplı düzlükte bir kar tepesinin içinde sadece bir insan eli görünüyormuş. Gördükleri bu kara gömülü eli hemen iki kardeş çıkarmaya çalışmışlar fakat ikisi de başaramamışlar. Sonunda etrafta gördükleri köpeklerin de yardımı ile kızağa bağladıkları bu kaskatı donmuş eli hep birlikte çekip çıkarmayı başarmışlar. Bu el aradıkları velihtanın aitmiş. Velihtanın karnında, kollarında ve bacaklarında bir sürü derin diş izi görmüşler. Scoot ve Negan velihtanın cesedini kızağa bağlayıp yola çıkmaya hazırlanmışlar ama tipi birden bastırıldığı için o gece orada kalmaya karar vermişler. Kendilerine korunaklı bir ağaç kovuğu bulmuşlar. Sabah olduğunda Scoot kalkıp Negan'ı da uyandıracakken etrafa şöyle bir bakmış. Havanın hala zifiri karanlık olduğunu fark etmiş, cep saatini çıkarıp saate bakmış. Saat öğlen on ikiyi geçiyormuş ama hava hala karanlıkmış. Scoot, Negan'ı kaldıranları anlatmış ve ikisi de beklemeye başlamışlar. Saat üç sularında şafağın dağların arasından süzülen o turuncu sarı karışımı ışığı iki kardeşin de yüzüne vurmuş. Velihtanın cesediyle birlikte yola koyulacaklarken Negan bir şey fark etmiş. Etraflarında daire oluşturacak şekilde ayak izleri varmış. Negan öylece hareketsiz kalmış ta ki Scoot'un kendisine seslenmesiyle irkilene kadar. İki kardeş yollarına devam etmişler. Bir hafta boyunca gece dinlenip gündüz yol almışlar. Git git bitmeyince yolculukları iki kardeş anlamışlar kaybolduklarını. Bu çetin yolda Scoot tüm umudunu kaybedince panikleyip korkmaya başlamış. Kardeşinin aksine o gün Negan çok neşeli ama bir o kadar da bitkinmiş. Bu kadar yol aldıktan sonra İspanya'ya yaklaştıklarını düşünüyormuş. Scoot ise yürüyen ölü gibi umudunu kaybetmiş bir şekilde, kendi kendisiyle konuşarak yürüyormuş. Yollarına devam ederlerken önlerindeki bir tepede bir kurt sürüsü görmüşler. Negan geri çekilmeyi düşünürken Scoot birden panikleyip bağırıp çağırmaya ve elindeki tüfek ile kurtlara ateş etmeye başlamış. İki kurdu yaralamış. Kurtlar geri çekilince Scoot, kurtları defettiğini düşünüp o heyecanla ne yaptığını bilmez bir halde tüfeğin içindeki tüm mermileri sağa sola sıkmış. Ne yazık ki kendisine yaklaşmakta olan diğer iki kurdu fark edememiş. Sağından solundan sinsice yaklaşan bu iki kurt gafil avlamış Scoot'u ve birden üzerine atlamış. Scoot bir anda kurtların dişlerinin vücuduna geçişini hissetmiş. Diğer kurtlar da hemen saldırmışlar Scoot'a ve birdenbire parçalamışlar zavallıyı. O kasvetli ve soğuk gün Negan'a kabus olmuş. Negan kurtulacaklarına dair inancını son ana kadar kaybetmemiş, ta ki kurtların kardeşine saldırıp onu öldürmelerine kadar. Kardeşinin feryatları kulaklarında, hiç kıpırdamadan bakakalmış umutsuzca. Paranın, zenginliğin ve şöhretin hiçbir kıymetinin olmadığını anlayarak ve o fakir ama mutlu hayatlarına kardeşleriyle birlikte tekrar dönebilmenin hayaliyle ve çıktıkları bu yolculuğun pişmanlığıyla bakakalmış sadece öyle ümitsizce.

Sabah olduğunda kral ve askerlerinin sesleriyle orman yankılanmış. Negan bir heykel gibi dizleri üzerine çökmüş ve perişan halde öylece hareketsiz duruyormuş. O narin vücudu dondurucu soğuğa yenik düşmüş ve kaskatı kesilmiş. Negan'ın birkaç metre arkasında velihtanın cesedi, daha ileride ise Scoot'un cansız bedeni duruyormuş. Bu ormandan canlı çıkan sadece kızak ve köpekleriymiş. Scoot ve Negan şan, şöhret ve para için tedbir almadan çıktıkları bu yolda çok büyük bir bedel ödemişler böylece. Yaşanılan bu olay da dilden dile anlatılmış. Şan şöhret ve para kazanmanın hiç de kolay olmadığı büyük bedeller ödemek gerektiği ders olmuş insanlara. Bu olaydan sonra da o ormana gitmeye kimse kolay kolay cesaret edememiş.

Burak ÖZDEN GEÇMİŞ GELECEK

Silmişim geleceğimi kötü geçmişin elinden,
Tutunamadı, düştü gözümden.
Yüküm uzaklara çok yakın.
Sisliydi geleceğim.
Dumanlıydı gözlerim.
Yankılan dağlar, duy sesimi.
Çalkalan, çalkalan artık.
Çağlayan bir nehir gibi.
Kasvetli rüzgarın uğultusu gibi.
Duysun gökyüzü, çekilsin bulutlar.
Yol versin yıldızlar, kaçışsın kuşlar,
Silmişim geleceğimi kötü geçmişin elinden.

Burak Yiğit ÖZTÜRK YITİK SEVDA

Gün doğmak üzere yine bugün. Gecenin gündüze kendini bahşedişi...İssiz ve dingin sessizliğine yine gömülüyorum kayıp benliğimin. Ve yine soluyorum geceyle düşlerimi, hayalinle yitik sevinçlerimi.

Hep söyledim: Bir insan kendine yetebilmeyi bilmelidir diye. Fakat şu an kendimi bulmak ve benliğimi adadığım sende var olmak istiyorum. Yitik bir sevdanın kurbanıyım! Bunu kabul ediyorum ama her şeye rağmen senden vazgeçemiyorum.

Sevda, kelimelerin tükenişiyle, kalp çarpıntılarıyla, düğümlenen sözcüklerle, titreyen ellerle ve özellikle de gizlemeyi başaramadığımız bakışlarla sevgiliye sunduğumuz bir deryadır. Apansız fırtınalarla sürükleyen, dalgaların yalnızlığı bıraktığı bir limandır hasret kokan. Ölümü soluyan, kıyıya terk edilmiş balıklar gibi hayatla bitmeyen mücadeledir. Sonuç bir hiçten ibaret olsa da...

Kızıllığıyla umut saçan güneşin bugün senin için doğmasını arzuluyorum. Her sabah doğan güneşle birlikte benimle olduğun için ve her gün biraz daha benden olduğun için, gülen gözlerinle ve taşınması güç esaretinle yarattığın dünyam için sana teşekkür ediyorum.

Geçtiğin yollarda anımsıyorum seni. Yokluğunu yar sayıyorum hayallerimde. Gecen oluyorum, seninle doluyorum ve sonra usulca çekip gidiyorum hayatından. Sana "hoşça kal!" demiyorum, diyemiyorum; sana hayatımı bahşediyorum. Yaşanmadan tükenen ömrüm bari sende hayat bulsun diye.

Salih EROĞLU BİR UMUT

Kandım aşkın oyununa,
Kalbim tutuştu aşkınla,
Bu kor ateş dinmek bilmez,
Yanımda sen olmayınca.

İkbalimsin ellerimde tuttuğum,
Bir gülüşünle aklım oldu kördüğüm,
Esersin yüreğime derinden usulca,
Mabet diye kollarında öldüğüm,
Şiir olup çıkıyorsun karşıma...

Kimde seni görsem çözülür dizlerimin bağı ve bir hüznün
rüzgarı eser gönlüme.

Elimi uzattığım her şeyde yokluğunun korkusu var. Serapmış
meğer "sen" sandıklarım, sevgili... Kays'ı mecnun yapan
sevdanın ayak izleri sandığım, boşa çıkan umutların vebalimiş,
anladım...

Çöllerde değil, çölleşen yüreklerde aramak seni... İşte, yakan
hasret yine karşımda... Belki de beni yüreğimden zincirlemenin
hazzını yaşıyor. Ama umurumda değil. "Dilinde hasret türküsü
olanın yolu uzundur." derler, bunu bilirim. Bakışlarım hep o tek
noktanın heyecanını taşıyor. Sanki bir adım ötesi sonsuzluk.

Ve bana düşen
Beklemek kadar ağlamak.
Susmak ve
Unutmak her şeyi,
Bir an için de olsa
Dua kutsallığımda,
Göge kaldırmak ellerimi,
Sonra tekrar susmak ve
Anımsamak her şeyi.

Anımsayışlarımda sen olacaksın hep değil mi sevgili? Hep söz
verdim yüreğime. Gölgem ulaşırsa bir gün gizemine o gün artık
susmayacağım! Göz yaşlarım donup kalmayacak yanaklarımda.

Şimdi ise yalnızca suskunluğu kuşanmış olarak geliyorum
karşına, kabul görecek mi?

Bir umut...

Yiğit ÖZTÜRK BİR ADIN KALDI

Bir adım kaldı bende saklı kalan,
Bir adım kaldı bu aşktan arta kalan,
Bir adım kaldı hançer gibi,
Bir adım kaldı aklımda mıh gibi saklı kalan.

Kaldı senden bana hep bir şeyler kaldı.
Aşkın vardı yarım kaldı.
Gönlümde gam, keder kaldı.
Defterimde gülün kaldı, susuz kaldı, cansız kaldı.
Gidilecek yol kalmadı, aşılacak dağ kalmadı,
Senin anlayacağın bir aşık daha ortada kaldı,
Yetim kaldı, öksüz kaldı.

Sen gittin ya o gece,
Sabah olmadı, güneş doğmadı ,
Aramadık yer kalmadı.
Dizlerimde derman, gözlerimde yaş kalmadı,
Sen gittin ya o gece her şey seninle gitti,
Sen giderken sessizce,
Giden gitti,
Giden gitti,
Giden gitti.

Sen en iyisi git,
Geldiğin gibi git,
Gittiğin gibi git,
Git doymamıştır götürdüğün benliğim sana,
Durma git adın kalsın senden sadece bana.

Yasin KİPER

İleyda UZUNTAŞ ARMAGAN

Yazın bittiği sonbahar güleçliğiyle "Merhaba..." deyiveren
okulun başlarıydı. Kayıplar büyük görünmese de kaygılı
geçmişin izlerini silmekle meşguldüm. "Kendimi kandırmasam
iyi olur." düşüncesi beni insanlarla samimi ilişkiler kurmamakta
direttirirse de pusulasız kalmış bir düşünce nereye kadar
diretebilirdi ki? Yalnızlığın kilidi tahmin edemeyeceğim bir hızla
yaklaşıveriyordu bana. Ve o anda kömür gözlü bir çehre kayan
yıldız hızıyla mıknatıslığını kullanarak bana doğru yöneliyordu.
Anlayamıyordum bu çehrenin samimiliğini, sıcaklığını.
Yanılgılar tohum attıkça şüpheler de kalkıyordu bir bir.

"Gün bu gündür." diyerek tat almak varken neden soru
işaretleri yer alsın ki ufkumda? Sonsuz bir güvenin göstergesi ne
olabilir ki?

Defalarca bir başıma kalmak için bahane uydurduğum
vakitlerde, aldığım kararlara ayak uyduramayarak yalnızlıklara
hüküm giydiğim bir günde çıkmıştı karşıma kömür gözlü çehre.
Bugüne kadar elbette "beni bana yansıtan" birinin
bulunmayacağına inanarak, kurak çöllerde düşmekten, sarp
kayalıklara çarpmaktan bıkmıştım. Dostluk kavramının özünü
hiç bilmiyordum çünkü. Vazgeçtim düşünmekten. Nokta
koyduğum her olayın yeni bir başlangıca kapı açacağını biliyor
ve ruhumu ona yaklaşıtıyordum. Bakışları dostaneydi ve sevgiyi
anlatıyordu. İlk zamanlar konuşamıyor ama bakışlarımızla
anlaşabiliyorduk. Sanki uzun yıllar sürecekti, sağlam bir dostluğun
bakışlarıydı bunlar.

Benim için yepyeni bir gün, bir başlangıçtı. Önceki
yanılgılarım suların bulanıklığında, göçmen kuşların gittiği
yollarda yok olmuştu. Şimdi çiçeklerin, böceklerin, ağaçların ve
benim uzun bir kış uykusuna elveda dediğimiz bir başka yaşam
başlıyordu. Güllerin kokusunu alamadığım bahçelerde
boğulmamak niyetiyle dualar yağdırıyordum Allah'a. Ve artık o
benim dostum. Kömür gözlü güzel kız; güneş gibi girdi hayatıma,
dostluğu içimi ısıttı, ısıtacak da...

Su gibi, toprak gibi... Ben de güneşsiz yarınlar
düşünemiyorum düşünmek de istemiyorum. Onun aydınlığına,
sıcaklığına ihtiyaç duyuyorum ve duyacağım.

Bir gün dağların tepelerin ardından, uzaklardan doğsa da,
umarım, ödün vermeyecekti sıcaklığından...

Ebedi dostuma... Armağanım olsun.

Yakup HORAT

Yasin KİPER ARZULAR VE STANDARTLAR

Hayatta neye sahip olmak istiyorsunuz ? Güç mü? Güç birçok anlamı olan bir kavramdır. "Kas gücü", "maddi güç" ve "zeka" da bir güçtür.

Fiziksel kuvvet ile başlayalım. Güç artarsa kas şişer, büyür ve büyüklük eşittir yavaşlıktır. 1.98 boy ve 130 kilo bir yiğitseniz tebrikler, vücudunuzdaki yağ oranı sizi acıya dayanıklı yapacaktır; genişliğiniz ve boyunuz ise düşmanınızın gözünü korkutacaktır. Fakat düşmanınızı asla yakalayamayacaksınız. Ayrıca kocaman olmanız ölümsüz olacağınız anlamına da gelmez.

Zeka mı? Zeka demek stres demektir ve evet cahillik mutluluktur bence de. Bir şeylerin farkında olmak imrenilen bir şeydir fakat hiçbir zaman en iyi seçenek diyemeyiz. Tuvalete girdiğinizde hatta oldukça temiz bir tuvalet bile olsa 10.000'e yakın bakterinin bulunduğunu bilmek hiç de hoş bir şey değil ve tüm hayat için geçerli. Köleşme, ırkçılık, yolsuzluk, kötülükler, kazalar, acılar, hastalıkların farkında olmak hiç de havalı değil.

Para mı? Maddi güç güzeldir. İnsanlara istediğiniz muameleyi yapabilirsiniz, istediğiniz şeyi satın alabilirsiniz, istediğiniz şekilde eğlenebilirsiniz ama insanlar sizi paranız için sevecektir, hatta kandırmaya çalışacaktır. Diyelim ki parayı bastınız ve en iyi eğitimleri aldınız ve kendinizi olduğunca geliştirdiniz hatta manipülasyon bile öğrendiniz ve insanlar sizi kandıramaz artık. Her şeye rağmen sizi kıskanarak kötü bakışlar atanlar olacak, paranızı çalmaya çalışanlar da olacağı için kendi güvenliğinizi düşünmek zorunda kalacaksınız. Hatta en kötüsü ise her şeye sahip olduğunuz için hayattan sıkılacak ve samimiyete olan açlığınız tavan yapacak.

Beğenilmek mi? Bunu dış görünüşün güzelliği, insanlar tarafından onaylanmak, sevilme diye de değerlendirebiliriz ve tahmin edeceğimiz üzere bu da harika bir şey değil. Neden mi ? Bir düşünün, dünyalar güzeli bir kız ve tüm erkeklerin ve kız arkadaşlarının gözü üzerinde. Hatta çocukluğundan beri ailesi, akrabaları dahil hep prenses gibi yaşatılan inanılmaz bir kız bu . Bu kız bahsi geçen her şeye sahip. Peki, sizce mutlu mudur ? Hayata bakış açısı nedir ? Toplumun düşündüğü kadar mutlu olduğunu hiç sanmıyorum. O tarz bir kız daima elde edemediğini insanı eşyayı isteyen bir insan olacak ve bu onun başına birçok bela açabilir. Asla sorumluluk almayacak çünkü her zaman onun yerine almaya razı birileri olacak ve o kız asla yetişkin olmanın ne olduğunu bilmeyen yaşlı bir vücudun içindeki bir çocuk olarak kalacak. Özellikle de yaşlandığında bu güzelliğini ve sahip olduğu ilgiyi kaybedeceği için kendini eski haline getirmek için her şeyini verir hale gelecek. Ardından ya her şeyini kaybetmiş ve başarısız olarak acınası bir hayata başlayacak ya da insanların ilgisine muhtaç, çocuksu hatta deli denilebilecek bir ihtiyaç olarak son yıllarını yaşayacak veya güzelliğini çok zekice kullanarak bunu avantaja çevirecek. Tabii ki kıskanç gözlerle de başa çıkmayı öğrenmesi gerekecek.

Bütün bunları bir kenara bırakırsak özetle şunu demek istiyorum ki hepimiz acıdan, stresten uzak olmaya çalışırız ve iyi hissettiğimiz şeylere yöneliriz. İnsanoğlu olarak yaptığımız en büyük hatalardan biri ise mutluluğu para, statü gibi şeylerde arıyor olmamızdır. Bizden daha iyi olanları kıskanırız ama bilmenizi istediğim çok önemli bir şey var, o da hepimizin denk olduğudur aslında. Nasıl mı ? Bazılarımız zengindir, bazılarımız fakir ama hepimizin standartları aynıdır aslında dostlarım.

Kim olursanız olun, nerede olursanız olun kendinizi layık görmediğiniz düzeyde kötü bir şey, sizin için ideal düzeyde bir şey ve çok arzu ettiğiniz bir şey mutlaka olacaktır. Bunlar herhangi bir şey olabilir fakat herkes için aynıdır. Mutluluk paradır diyenlere haksızdır demiyorum çünkü para hayattaki en büyük yardımcınızdır fakat hayatın anlamı değildir. Örneklendirecek olursak velev ki siz bir patronsunuz ve aylık geliriniz yaklaşık 30.000 TL, size 2. el bir araba layık değildir. En az 200.000 TL üzeri bir araba sizin standardınızdır. Arzu ettiğiniz araba ise milyon dolar değerinde bir araba olur. Eğer fakirseniz standardınız 2. el bir araba olur ve arzu ettiğiniz araba 200.000 TL değerinde olur. Fakir biri olarak birden o 30.000 TL kazanan patron gibi olursanız hayalini kurduğunuz 200.000 TL değerinde arabayı satın aldığımızda bir süre inanılmaz hissedeceksiniz. Fakat kısa bir süre sonra size eski 2. el arabanızdan farklı hissettirmeyecektir çünkü artık sizin standardınız haline gelecek. Hayatta daha üst düzeyi henüz var olamayan bir standart seviyesi zenginlikte yaşıyorsanız hayattan sıkılacaksınız. Evet hayattan sıkılacaksınız, daha iyisini isteyeceksiniz fakat zaten en iyisi sizdedir ve sahip olduğunuz şeyler sizleri sahip olmadığınız zamanlardaki gibi tatmin etmezler. Bu metodu her konuda deneyebilirsiniz sonuç hep aynı olacaktır. Daha önce hayalini kurduğunuz ve daha sonrasında sahip olduğunuz bir teknolojik aleti veya eşyayı hatırlayın. Onlara da aynısı olmadı mı veya harika bir yeni saç stiliyle her gün uzun süreler aynaya baktığınız zamanlar bir süre sonra nerdeyse sizi tatmin etmeyecek düzeye gelmedi mi ? "Hayattaki her arzu bir gün standart olmaya mahkumdur." Ayrıca arzu ettiğiniz bir şeyi tadında bırakamazsınız. Arzunuzu standart haline getirmeden belirli bir dozda alırsanız beyniniz buna doymayacaktır ve daha fazla isteyecektir. Bu konuda kendinizi durdurmanız mümkün fakat arzunuzu tam anlamıyla elde edemiyor olmanız sizi yeteri kadar tatmin etmeyecektir. Bu yüzden hiçbir zaman, diğer güç göstergesi olan değerlerde de olduğu gibi değerli vaktinizi ve akıl sağlığınızı başkalarını kıskanmak veya onlar gibi olmak için harcamayın çünkü zamanınız ve sağlığınızdan daha değerli hiçbir şey yok, asıl güç bundan başkası değil. Standartlarını kabullenip yetinebilmek, insanı güçlü kılan tek gerçek....

Eroğlu SALİH

YEŞERİR BELKİ KALBİM

Gece esen rüzgar kadar
Isıtsaydın yeterdi aşk,
Taşlaşmış bu kalbe inat,
Aynı köşe başı, aynı sokak,

Geçerse sensiz günlerim,
Yakındır kıyametim,
Atın üstüme toprak ,
Yeşerir belki kalbim.

Sensizim derin hasretim,
Gözlerim yoruldu yollarına bakmaktan
Bir parça cesaret,
Biter mi bu esaret.
Elbet
Elbet bir gün,
Bu günlerde geçecek.

İMTİYAZ SAHİBİ

Müslüm DEMİR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Eda Turhan SOFUOĞLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Gülsüme ALTUN

GÖRSEL DANIŞMAN

Fatma YILDIRIM

YAYIN KURULU

Seda MERT

Eda Turhan SOFUOĞLU

OKUL ADRES TELEFON

FATİH SULTAN MEHMET MESLEKİ VE TEKNİK

ANADOLU LİSESİ

Cumhuriyet Mahallesi Endüstri Sokak No14

ÇUBUK 0 312 837 65 50